

La scăldat

ÎNTR-O ZI, S-AU ADUNAT O MULȚIME DE TREBI PE CAPUL MAMEI ȘI EA MĂ RUGĂ CU TOATĂ INIMA SĂ O AJUT CU LEGĂNATUL COPILULUI. DAR ÎN ZIUA ACEEA, ERA UN CER SENIN ȘI AȘA DE CALD AFARĂ, CĂ ÎMI VENEAM SĂ MĂ SCALD PE USCAT, CA GĂINILE. VĂZÂND EU O VREME CA ASTA, AM LĂSAT-O PE MAMA CU TOATE TREBURILE ȘI AM FUGIT LA BALTĂ, LA SCĂLDAT.

SĂ LĂCRIMEZ. DE M-AR FI BĂTUT MAMA CU TOATE GARDURILE, DE M-AR FI IZGONIT DE LA CASĂ CA PE UN STRĂIN, TOT N-AȘ FI RĂMAS AȘA DE UMILIT ÎN FAȚA EI, CA ATUNCI CÂND M-A LUAT CU BINIȘORUL!

La cireșe

ODATĂ, VARA, M-AM DUS LA MOȘ VASILE, FRATELE TATEI CEL MAI MARE, SĂ FUR NIȘTE CIREȘE; CĂCI EL AVEA UN CIREȘ VĂRATIC, CARE SE COCEA DEVREME.

ÎN GÂNDUL MEU AVEAM ȘI UN PLAN, CUM SĂ FAC, CA SĂ NU MĂ PRINDĂ. AM INTRAT MAI ÎNTÂI ÎN CASA OMULUI ȘI AM ÎNTREBAT DE VĂRUL ION. VOIAM SĂ-L CER SĂ NE DUCEM LA SCĂLDAT. ACASĂ ERA NUMAI MĂTUȘA MĂRIOARA ȘI EU M-AM BUCURAT CÂT DE BINE S-AU ARANJAT LUCRURILE. LUÂNDU-MI ZIUA BUNĂ DE LA EA, AM IEȘIT DIN CASĂ ȘI M-AM ÎNDREPTAT PE FURIȘ SPRE CIREȘ. FĂRĂ SĂ MAI AȘTEPT, AM URCAT ÎN COPAC ȘI AM ÎNCEPUT SĂ ADUN CIREȘE ÎN SÂN, CRUDE, COAPTE, CUM SE GĂSEAU.

CÂND, DEODATĂ, O VĂD PE MĂTUȘA MĂRIOARA, CU O NUIA ÎN MÂNĂ, LA TULPINA COPACULUI.

– BINE, GHIAVOLE, AICI ȚI-E SCĂLDATUL? ZISE EA, CU OCHII HOLBAȚI LA MINE. COBOARĂ JOS, TÂLHARULE, CĂ TE-OI ÎNVĂȚA EU!

DAR CUM SĂ COBOR, CĂ JOS ERA PRĂPĂDENIE!

